

925

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I GOSPODARKI ŻYWNOŚCIOWEJ

z dnia 5 listopada 1998 r.

w sprawie trybu powoływania i odwoływania rzeczoznawców, ich kwalifikacji i zasad wynagradzania oraz szczegółowych zasad oszacowywania zwierząt.

Na podstawie art. 25 ust. 8 ustawy z dnia 24 kwietnia 1997 r. o zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa oraz o Państwowej Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. Nr 60, poz. 369 i z 1998 r. Nr 106, poz. 668) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rzeczoznawców do oszacowywania zwierząt, zwanych dalej „rzeczoznawcami”, powołuje lekarz weterynarii, o którym mowa w art. 25 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 1997 r. o zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa oraz o Państwowej Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. Nr 60, poz. 369 oraz z 1998 r. Nr 106, poz. 668), zwany dalej „lekarzem weterynarii”, spośród kandydatów zgłoszonych przez izbę rolniczą.

2. Izba rolnicza zgłasza kandydatów na rzeczoznawców spośród osób zamieszkałych na obszarze objętym działalnością lekarza weterynarii.

3. Lekarz weterynarii może odwołać rzeczoznawcę po zasięgnięciu opinii izby rolniczej.

§ 2. O powołaniu i odwołaniu rzeczoznawcy lekarz weterynarii zawiadamia wójta (burmistrza, prezydenta), podając imię, nazwisko i adres zamieszkania rzeczoznawcy.

§ 3. Rzeczoznawcą może być osoba prowadząca gospodarstwo rolne, w którym prowadzona jest produkcja zwierzęca lub dział specjalny produkcji rolnej w zakresie produkcji zwierzęcej, posiadająca co najmniej wykształcenie zawodowe.

§ 4. 1. Przy wyznaczaniu rzeczoznawcy stosuje się odpowiednio art. 24 Kodeksu postępowania administracyjnego.

2. Rzeczoznawca, przed przystąpieniem do oszacowania, składa lekarzowi weterynarii oświadczenie, że nie zachodzi żadna z okoliczności powodujących wyłączenie go od udziału w oszacowaniu.

§ 5. 1. Oszacowanie powinno nastąpić w miarę możliwości przed zabiciem zwierzęcia lub ubojem sanitarnym, a w przypadku zwierząt padłych w wyniku zastosowania zabiegów nakazanych przez organy Państwowej Inspekcji Weterynaryjnej — niezwłocznie po padnięciu.

2. Ustalając wartość rynkową zwierzęcia, należy uwzględnić w szczególności:

- 1) wagę zwierzęcia i klasę mięsności — w odniesieniu do zwierząt rzeźnych,
- 2) wartość hodowlaną i użytkową oraz wiek — w odniesieniu do zwierząt hodowlanych,
- 3) aktualną cenę według notowań rynkowych w dniu oszacowania,

3. Z czynności oszacowania sporządza się protokół, który powinien zawierać:

- 1) imiona i nazwiska osób dokonujących oszacowania,
- 2) miejsce i datę oraz czas rozpoczęcia i zakończenia oszacowania,
- 3) opis zwierzęcia,
- 4) wyszczególnienie kwot oszacowania ustalonych przez poszczególnych rzeczoznawców i lekarza weterynarii,
- 5) podpisy osób biorących udział w oszacowaniu.

§ 6. 1. Rzeczoznawcy przysługuje:

- 1) wynagrodzenie za każdą rozpoczętą godzinę wykonywania czynności oszacowania w wysokości 1/170 przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw za ostatni miesiąc poprzedniego kwartału, publikowanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego,
- 2) zwrot kosztów podróży na zasadach określonych w przepisach w sprawie zasad ustalania oraz wysokości należności przysługujących pracownikom z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju.

2. Wynagrodzenie określone w ust. 1 ustala i wypłaca lekarz weterynarii ze środków przeznaczonych na zwalczanie chorób zakaźnych zwierząt.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej:

J. Janiszewski